

Ти даруєш мені підкову...

Марія Влад

Ти даруєш мені підкову,
Дай-но — сивого підкую.
Не спіткнися, мій коню, знову
На зарослім, стрімкім плаю.

Ти не бійся у хащах звіра,
Чорну прірву обійди.
Я в дорогу свою так вірю,
Що не бачу слідів біди.

Дзвонить доля в горах підковами.
Звівся дибки зіркий рисак.
Стій! Тут Довбушів топір схований,
Що зі скелі зірки кресав.